Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 5 улици Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франковане.

Рекламаціи неопечатаній вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвской“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвской“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поединоке число 3 кр

Ч. 214. | Нинѣ: Текли перв. Брунона | Завтра: Евросинiѣ м. Юстины | Четверъ 24 вересня (6 жовтня) 1892. | Входъ сонця 6 г. 9 м.; заходъ 5 г. 27 м. Баром. 765 терм + 16·5 + 11·2°. | Рôкъ II.

Спôльнй Делеґаціи.

Вѣсти про приняте австрійскои Делеґаціѣ у Є. Вел. Цѣсаря мусимо въ дечôмъ доповнити. Передовсѣмъ важнй для насъ двѣ розмовы Монарха зъ галицкими Делеґатами о то: розмова зъ ґр. Станіславомъ Баденімъ про вôдложену гостину Є. Вел. Цѣсаря въ Галичинѣ и розмова зъ о. Мандичевскимъ про специяльно рускй вôдносины.

Зъ галицкими делеґатами розмавлявъ Монархъ насамперéдъ о роботахъ въ Соймѣ и замѣтивъ, що Соймъ въ короткôмъ часѣ богато зробивъ. Котрыйсь зъ делеґатôвъ сказавъ, що удало ся дѣйстно залагодити буджетъ и приготовити конверсію довгу индемнізаційного, а Монархъ вôдповѣвъ на то: „Маю надѣю, що соймы будуть мати въ зимѣ бôльше часу для своихъ роботъ“. Зъ ґр. Баденімъ розмавлявъ Є Вел Цѣсарь о заряденяхъ противъ холеры, якй поробивъ Є. Ексц. п Намѣстникъ и сказавъ, що зъ радостію почувъ, що п. Намѣстникъ мимо холеры особисто прибувъ до Кракова, щобы тамъ зарядити, що потреба. Єго енерґічна поглядна дѣяльнôсть може повеличати ся значнымъ успѣхомъ, бо край мимо некористныхъ вôдносинъ охоронивъ ся вôдъ холеры, вынявши деякй спорадичнй выпадки. Ґр. Бадени вôдповѣвъ, що братъ его ще й теперь сподѣвае ся, що холера задержить свôй спорадичный характеръ. Дальше сказавъ Є. Вел. Цѣсарь: „Менѣ було дуже прикро, що я не мôгъ сего року приѣхати до Галичины“. Ґр. Бадени вôдповѣвъ на то: Радôсть въ краю, що будуть могли повитати Ваше Величество, була велика, такъ, що й жаль, що Ваше Величество не приѣхали, мусѣвъ бути великій. На то сказавъ Монархъ: „То певно не була моя вина. Я й не думавъ о небезпечности для себе, коли залишивъ подорожь; але менѣ сказали, що небезпечнôсть для краю стала бы бôльша, наколибъ я приѣхавъ. Показало ся однакожь, що то було зовсѣмъ безъ потребы, бо санітарнй вôдносины въ краю були знаменитй“. Є. Вел. Цѣсарь высказавъ такожь свôй жаль по причинѣ того, що задля санітарныхъ вôдносинъ не могли вôдбути ся въ Галичинѣ великй маневры.

Зъ делеґатомъ о. Мандичевскимъ розговорювавъ Є. Вел. Цѣсарь — якъ доносить N. fr. Presse — насамперéдъ о его парохіи и діецезіи. О. Мандичевскій высказавъ въ короткихъ словахъ вдоволене населеня але додавъ, що до самостôйности Русинôвъ, ще богато не стае. Є. Вел. Цѣсарь вôдповѣвъ на то: „Терпеливости! Терпеливости! Все поволи буде“.

Пôдчасъ специяльнои дебаты надъ буджетомъ міністерства справъ заграничныхъ въ австрійскôй делеґаціи заявивъ молодоческій делеґатъ Аймъ, що позаякъ ухвалене фонду диспозиційного уважае ся за рôдъ доказу довѣря для міністра, то вôнъ буде голосувати противъ ухваленя того фонду. Дальше жалувавъ ся Аймъ на то, що міністеръ субвенціонуе заґраничнй ґазеты, котрй пишуть прихильно о внутрѣшныхъ вôдносинахъ въ монархіи. Ґр. Кальнокій зажадавъ тогды вôдъ Айма, щобы вôнъ сказавъ поименно, котрымъ то ґазетамъ міністеръ дае запомогу и заявивъ, що доки Аймъ того не скаже, доти буде мусѣвъ уважати его слова брехнею. Опôсля перейшовъ ґр. Кальнокій до иншихъ справъ и заявивъ, що готовъ пôдперти проектъ приданя амбасадамъ и посольствамъ технічныхъ аташе, але суму, потрѣбну на ту цѣль треба вставити до буджету Долитавщины, бо угорске міністерство торговлѣ не годить ся на той проектъ. Вкôнци обѣцявъ ґр. Кальнокій вставити въ будучôмъ буджетѣ потрѣбнй кредиты на утворене нового ґенерального консуляту въ Гамбурзѣ и кôлькохъ консулятôвъ, маючихъ установити ся въ деякихъ американьскихъ мѣстахъ, а заразомъ предложити проектъ загального пляну, стремлячого до доповненя сѣти функціонарѣвъ консулярныхъ. Буджетъ міністерства справъ внутрѣшныхъ принято безъ змѣны. — Слѣдуюче повне засѣдане вôдбуде ся дня 12 с. м.

Справы краевй.

(Запомога для бурсъ). Въ буджетѣ краевôмъ на рôкъ 1892 призначивъ Соймъ до диспозиціѣ Выдѣлу краевого рично въ сумѣ 3.100 зр. на запомоги для бурсъ, що мѣстять убогу молодѣжь руску и польску. Тому, що краева Рада шкôльна скорше може оцѣнити, котрй бурсы вôдповѣдають своему заданю, а через те заслугують и на запомогу, то Выдѣлъ краевый спытавъ еѣ о гадку про тй бурсы, що внесли просьбы.

Кр. Рада шкôльна розслѣдила докладно вôдносины бурсъ, що старали ся о запомогу, и пересвѣдчила ся, що зô 14 такихъ бурсъ, лише шѣсть сповняе свое задане добре и дае

3

Похрестникъ.

Зъ народныхъ оповѣдань ґр. Льва Толстого.

(Дальше).

X.

Пôшовъ похрестникъ до рѣки, набравъ повенъ ротъ воды, выллявъ на головеньку; пôшовъ знову и знову: пôдôллявъ и другй двѣ. Змучивъ ся похрестникъ, захотѣло ся ему ѣсти. Пôшовъ до келіи просити у старця поживы. Вôдчинивъ дверѣ, а старець лежить мертвый на лавочцѣ. Поглядѣвъ похрестникъ, найшовъ сухарики, поѣвъ ихъ; найшовъ и рыскаль и ставъ старцеви копати могилу. Въ ночи носивъ воду, поливавъ головеньки, а въ день копавъ могилу.

Тôлько що выкопавъ могилу, хотѣвъ поховати, прийшли зъ села люде, принесли для старця поживу. Розсудили люде, що померъ старець и поблагословивъ на свое мѣсце похрестника. Погребали люде старця, лишили похрестникови хлѣба; обѣцяли ся принести ще — и пôшли.

И лишивъ ся похрестникъ жити на мѣсци старця. Жие вôнъ, кормить ся тымъ, що ему люде зносять, и робить то, що ему приказано, ротомъ зъ рѣки носить воду, поливае головеньки. Проживъ такъ похрестникъ рôкъ и стало до него много людей приходити. Розôйшла ся про него слава, що жие въ лѣсѣ святый человѣкъ, спасае ся, ротомъ зъ рѣки воду носить, головеньки поливае. Стало до него много народу ходити. Стали и богатй купцѣ ѣздити и ему возити дарунки. Похрестникъ не бравъ для себе нѣчого, хиба чого ему треба було, а що ему давали, роздававъ другимъ бѣднымъ.

И ставъ жити такъ похрестникъ: пôвъ дня въ ротѣ воду носить, головеньки поливае; а друге пôвъ дня вôддыхае и нарôдъ приймае.

И ставъ роздумувати похрестникъ, чи такъ ему приказано жити, тымъ саме зло направляти и за грѣхи покутувати.

Проживъ похрестникъ и другий рôкъ, нѣ одного дня не опустивъ, щобы не пôдôлляти, а все не выростае нѣ одна головенька.

Сидить вôнъ разъ въ келіѣ, чуе — ѣде недалеко верхомъ человѣкъ и спѣвае пѣснѣ. Вышовъ похрестникъ, поглядѣвъ, що то за человѣкъ. Бачить: человѣкъ дужий, молодый. Одѣжь на нѣмъ гарна и кôнь и сѣдло пôдъ нимъ дорогй.

Задержавъ его похрестникъ и запытавъ, що то вôнъ за человѣкъ и куды ѣде?

Человѣкъ задержавъ ся. — Я — каже — розбôйникъ, ѣзджу дорогою, людей убиваю: чимъ бôльше вбю, тымъ веселѣйшй пѣснѣ спѣваю.

Налякавъ ся похрестникъ, думае: — Якъ у такого человѣка зло направити? Гарно то вôнъ менѣ каже! Тй, що до мене приходять, самй кають ся, а той зломъ хвалить ся. — Нѣчого не сказавъ похрестникъ, пôшовъ на бôкъ, тай подумавъ, якъ ему теперь бути?

— Привыкне той розбôйникъ туды ѣздити, налякае нарôдъ, перестануть до мене люде ходити. И для нихъ не буде хôсна, тай менѣ якъ прийде ся жити?

И здержавъ ся похрестникъ та ставъ говорити розбôйникови: — Сюда до мене — каже — ходять люде не зломъ хвалити ся, а каяти ся и за грѣхи молити ся. Покай ся и ты, коли боишь ся Бога, а не хочешь каяти ся, тогды ѣдь зъ вôдси геть и не приѣзджай, мене не засмучуй и не вôдстрашуй вôдъ мене народу. А якъ мене не послухаешь, то Богъ тебе покарае.

Засмѣявъ ся розбôйникъ. — Не бою ся — каже — я Бога и тебе не слухаю. Ты менѣ не панъ. Ты — каже — своимъ богомôльствомъ корми ся, а я кормлю ся розбишацтвомъ. Треба всѣмъ зъ чогось жити. Ты, квочко, учи тыхъ, що до тебе приходять, а мене не учи нѣчого. А за тее, що ты менѣ пригадавъ Бога, я завтра вбю двохъ злишныхъ людей. И тебе бы ще нинѣ я вбивъ, та не хочу рукъ згидити. А на будуче пильнуй ся моихъ рукъ. — Погрозивъ такъ розбôйникъ и поѣхавъ. И не переѣзджавъ туды бôльше нѣколи розбôйникъ и похрестникъ живъ якъ перше спокôйно вôсѣмь лѣтъ.

XI.

Пôшовъ разъ похрестникъ въ ночи свои головеньки поливати, прийшовъ въ келію вôддыхнути и сидить, глядить на стежку, чи

поруку, що буде й на будуче вести добре молодѣжь, приняту до бурсъ.

Тому на внесенє кр. Рады школьнои удѣлено безворотнй запомоги тымъ шести бурсамъ: Рускôй бурсѣ пôдъ покровомъ св. Миколая у Львовѣ въ руки руского товариства педаґоґічного 400 зр.; бурсѣ им. Крашевского въ Станиславовѣ 400 зр; бурсѣ им. Стефана Баторія въ Вадовицяхъ 400 зр; бурсѣ учительскôй въ Тернополи 500 зр; бурсѣ польскôй въ Перемышли 350 зр. и рускôй бурсѣ им. Миколая въ Перемышли 350 зр.

Крôмъ того Выдѣлъ краевый постановивъ згôдно зъ внесенємъ кр. Рады школьнои удѣлити запомоги, але въ засторогою, що переведуть у себе потрѣбнй змѣны, слѣдуючимъ бурсамъ и товариствамъ: „Школьнôй помочи" у Львовѣ 100 зр, рускôй бурсѣ им. св. Миколая въ Станіславовѣ 200 зр; рускôй бурсѣ въ Бережанахъ 200 зр. и христіяньскôй бурсѣ въ Бродахъ 250 зр. Однои просьбы Выдѣлъ краевый не увзглядянивъ, бо въ дотичнôй бурсѣ мема ладу и зле выховують, а тремъ товариствамъ вôдмовлено запомоги зъ тои причины, що они ще бурсъ не мають, лише дають рôчнй запомоги ученикамъ.

Холера.

Въ Будапештѣ ширить ся холера чимъ разъ бôльше. Що години доносять о однôмъ або двохъ новыхъ выпадкахъ занедужаня на холеру. На вчерашнôмъ засѣданю комісіѣ санітарнои предложивъ мѣскій фізикатъ свое справозданє, въ котрôмъ констатуе, що въ Будапештѣ выбухла азійска холера. До вчера было 51 выпадкôвъ занедужаня. Въ школѣ реальной занедужало двохъ ученикôвъ, але мимо того школы не замкнено, въ наслѣдокъ чого въ мѣстѣ настало велике невдоволенє. Однакожъ молодѣжь перестала до многихъ школъ ходити, хочь ихъ не замкнено. Въ послѣдныхъ 24 годинахъ было въ Будапештѣ 16 выпадкôвъ занедужаня на холеру. Зъ Пресбурґа доносять, що тамъ були вчера два выпадки пôдозрѣного занедужаня.

У Львовѣ спокôйно. Доси не було анѣ одного пôдозрѣного выпадку занедужаня. Родины Клинґа и Пукаса суть зовсѣмъ здоровй. Коло Львова на Пасѣкахъ лычакôвскихъ и галицкихъ и на Знесѣню проявилась епідемічно червôнка, а въ наслѣдокъ того звернувъ маґістратъ львôвскій увагу жителѣвъ, щобы не уживати сырого молока зъ тыхъ сторôнъ, лишь щобы его переварювали.

Въ Краковѣ есть такожь досыть спокôйно, до вчера рано було тамъ лишь 2 выпадки занедужаня а 3 выпадки смерти на холеру. На Звѣринци бувъ оденъ пôдозрѣный выпадокъ занедужаня; занедужала якась 70 лѣтна жѣнка, але нема певности, що она занедужала на холеру. Въ Дембникахъ були два выпадки занедужаня, а на Подґужи було таки зовсѣмъ спокôйно. Въ Краковѣ прийшло було вчера до малого бунту. Мешканцѣ дому при улици св. Лаврентія ч. 18, переважно робôтники, стали були передъ полуднемъ кидати камѣнемъ та фляшками на войско, що держало тамъ кордонъ. Бунтôвникôвъ заразъ усмирено и виноватыхъ потягнено до одвѣчальности. Пôсля найновѣйшихъ вѣстей проявилось въ околици Кракова кôлька новыхъ выпадкôвъ занедужаня на холеру.

Перегляд політичный.

Вчерашнй именины Є. Вел. Цѣсаря обходжено дуже торжественно въ цѣлôй монархіи, якъ въ австрійскихъ краяхъ коронныхъ такъ и на Угоршинѣ.

Є. Вел. Цѣсарь прийде завтра зъ Будапешту до Вѣдня. Дня 11 с. м. прийде до Вѣдня нѣмецкій цѣсарь и заразъ зъ дворця поѣде до Шенбруну, де перебуде до вечера 13 с. м. Дня 12 с. м. вôдбудуть са дворскй ловы въ Ляинцъ а вôдтакъ обѣдъ родинный. Бôльшихъ торжествъ и візит не буде.

Міністеръ Ґірсъ переѣхавъ зъ Езъ ле Бенъ до Болів пôдъ Ніццою, де перебуде ще два мѣсяцѣ а вôдтакъ верне до Россіѣ. Наслѣдникомъ митрополита Исидора мае стати кіевскій митрополитъ Йоанникій, а на его мѣсце прийде до Кіева ґрузиньскій екзархъ Паллядій.

Зъ Бѣлграду доносять, що правительство постановило скликати скупштину на день 1 падолиста, а вôдтакъ ѐѣ заразъ вôдрочить и пôзнѣйше розвяже. Радикалы кинулись на провінцію и ведуть вже вôдъ теперь сильну аґітацію, щобы удержатись при выборахъ. Въ многихъ сторонахъ Сербіѣ мали появити ся збройнй ваґаги гайдукôвъ, котрй нападають на села. Напреднякце „Видело" доказуе, що тй ватаги дѣлають, якъ давнѣйше, въ користь радикалôвъ и завзывае правительство, щобы оно завчасу выступило противъ нихъ зъ цѣлою енерґією.

Новинки.

Львôвъ дня 5 жовтня

— Вчерашный день именинъ Є. Вел. Цѣсаря обходили въ столици краю дуже святочно. Въ обохъ катедрахъ вôдправлено богослуженє, на котрôмъ явили ся представителѣ всѣхъ властей. Молодѣжь школьна була на богослуженю по церквахъ и була на вчера увôльнена вôдъ науки школьнои.

— Погорѣльцямъ громады Кадче, въ повѣтѣ новосандецкôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 200 зр. запомоги.

— Именованя. Міністеръ торговлѣ именувавъ практикантôвъ почтовыхъ: Жигмонта Видацкого, Давида Стрисовера, Петра Винницкого, Діонізія Менциньского, Мих. Узнаньского, Стан. Сѣнкевича, Кар. Туниковского, Маріяна Тад. Туровского, Витолда Смиглевского, Вартоломея Литвина, Ив. Март. Серватку, Изака Якова Ґравера, Генрика Чернера, Стан. Антоша, Людв. Лінка, Осипа Инчаковского, Мойсея Лінденбавма, Брон. Тичиньского, Осипа Туркавского, Вільг. Янкевича, Алекс. Богуса де Бегарфальва, Едм. Брудняка, Осипа Дворака, Тадея Рихлика и Артура Кромпа, и експедиторôвъ почтовыхъ: Радислава Ґловацкого, Марка Романовского, Стан Шляйбера, Юліяна Выжиковского, Стан. Фідерера, Адольфа Розенравха, Ив. Керника, Ант. Вернера, Брон. Брузу. Мар. Нивицкого, Володислава Небеского и Осипа Гродецкого — всѣхъ асистентами почтовыми. А Дирекція почтъ признач ила: Видацкого до Львова на Пôдзамчу, Стрисовера, Винницкого, Сѣнкевича, Туниковского, Смиглевского, Ґравера, Лінка, Инчаковского, Янкевича, Брудняка и Кромпа до Львова, Менциньского и Богуса до Ярослава, Узнаньского и Брузу до Тарнова, Туровского до Стрыя, Литвина и Антоша до Залѣщикъ; Серватку, Туркавского и Рихлика до Горлиць; Чернера и Гродецкого до Ряшова, Лінденбавма до Бялои; Тичиньского и Керника до Станіславова, Шляйбера и Розенравха до Пôдволочискъ, Выжиковского до Сокаля, Фідерера до Гусятина, Вернера до Подґужа и Нивицкого до Живця.

— Конкурсы. Окружна Рада школьна въ Стрыю оголошуе конкурсъ зъ речинцемъ до кôнця жовтня на такй посады: Въ Стрыю при 6-кляс. школѣ женьскôй посада сталои учительки мол. зъ платнею 360 зр. и 10 проц. додаткомъ на мешканє; при школахъ двоклясовыхъ въ Сколѣмъ, въ Дѣдушицяхъ великихъ, Гурны и въ Синевôдзку выжнôмъ — въ Сколѣмъ платня 300 зр. и додатокъ на мешканє; въ иншихъ по 300 зр.; при одноклясовыхъ школахъ зъ польскимъ языкомъ въ Соколовѣ, а зъ рускимъ: въ Дашавѣ, Ямельници, Єленковатôмъ, Либохорѣ, Рожанцѣ выжнôй и нижнôй, Сморжи дольнôмъ, Синявѣ нижнôй, Тарнавцѣ, Тухли, Тухольцѣ, Коростовѣ, Жупаню, Бережници, Головецку, Ковчôмъ кутѣ, Конюховѣ, Козьовѣ, Лукавици выжнôй, Олексичахъ старыхъ, Оравчику, Пôдгôрцяхъ, Стриганцяхъ, Трухановѣ, Вовни, Любинцяхъ — зъ платнею 300 зр. и мешканємъ; — при школахъ однокл. въ Феліціентали языкъ нѣм., платня 285 зр. 5 морґôвъ поля и мешканє; въ Гуторѣ языкъ рускій, пôвсема морґа поля и мешканє; у Выжновѣ — рускій, 290 зр, 4 морґи поля и мешканє; Довгôмъ — рускій, 300 зр., 1 морґъ поля и мешканє; Моршинѣ — рускій, 350 зр. и мешканє. Кандидаты и кандидатки мають внести поданя до окружнои Рады шк. въ Стрыю до кôнця жовтня.

— Дръ Михайло Зобковъ, ц. к. адіюнктъ судовый въ Сараєвѣ, нашь землякъ, одержавъ вôдъ Міністерства пôдмогу въ сумѣ 800 зр. на дальше образованє въ наукахъ правничихъ и сими днями выѣздить на однорôчною вôдпусткою изъ Сараєва до Вѣдня, вôдтакъ до Берлина, а може й до Парижа.

— Однорôчни охотники зъ 30 дивизіѣ пѣхоты здавали испыты офіцирскй вôдъ 15 до 30 вересня. Испытъ выпавъ дуже добре, бо всѣ кандидаты здали. Зъ 55 полку пѣхоты зложили испытъ: Мавф. Біреръ, Андр. Киваль, ґр Мар. Лось, Володим. Маєръ (зъ вôдзначенємъ), Левъ Нікъ, Володисл. Пôдчашиньскій, Левъ Попель, Петро Русинъ, Юл. Слонецкій, Ив. Товарницкій, а въ 95 п. пѣх: Ив Буликъ, Ив. Копачъ (зъ вôдзначенємъ), Іос. Лянґеръ, Вяч. Невядомскій, Бор. Раппапортъ и Винк. Здановичъ.

— Кôлько шкоды вôдъ огню! Послѣдными днями лучили ся такй пожары: Въ Отиніи згорѣло 7 домôвъ, шкода 7000 зр. Въ Свѣржи въ Перемышляньскôмъ згорѣло 8 загородъ селяньскихъ, шкода 7000 зр. Въ Яворовѣ въ Хшанôвскôмъ двѣ загороды, шкода 2000 зр. Въ Гологорахъ въ золочѣвскôмъ спалила ся 1 загорода и

скоро прийде дехто зъ людей. И не прийшовъ того дня нѣ оденъ чоловѣкъ. Пересидѣвъ похрестникъ самъ до вечера и скучно ему стало; вôнъ задумавъ ся надъ своимъ житємъ. Згадавъ, якъ розбôйникъ докорявъ ему тымъ, що вôнъ кормить ся своимъ богомôльствомъ. И оглянувъ ся похрестникъ думкою на свое житє. „Не такъ, думае, я жию, якъ менѣ казавъ старець. Старець наложивъ на мене церковну покуту, а я зъ неи зробивъ хлѣбъ и славу людску. И такъ дуже давъ ся я тымъ ввести, що менѣ скучно, коли до мене народъ не ходить. А коли ходить народъ, то я тôлько радѣю тому, що они славлять мене за мою святôсть. Не такъ треба жити. Звела мене людска слава. За давнѣйшй грѣхи не вôдпокутувавъ, а новыхъ наробивъ. Пôду въ лѣсъ, въ друге мѣсце, щобы до мене люде не приходили. Буду самъ жити, такъ щобы за старй грѣхи вôдпокутувати, а новыхъ не робити".

Подумавъ такъ похрестникъ, взявъ мѣшочокъ сухарѣвъ та лопату и пôшовъ вôдъ келіи далеко до вертепа, щобы въ тихôмъ мѣсци выкопати собѣ хатину — передъ людьми сховати ся.

Иде похрестникъ зъ мѣшочкомъ и зъ лопатою; наѣхавъ на него розбôйникъ. Настрашивъ ся похрестникъ, хотѣвъ утѣкати та розбôйникъ здôгнавъ его:

— Куда идешь? — каже.

Розказавъ похрестникъ, що хоче вôдôйти вôдъ людей въ таке мѣсце, щобы нѣхто до него не ходивъ. Розбôйникъ здивувавъ ся:

— Чимъ же ты теперь будешь кормити ся, коли люде до тебе не будуть ходити?

И не подумавъ перше похрестникъ о тôмъ, а якъ запытавъ розбôйникъ, згадавъ вôнъ и за поживу:

— А чимъ Богъ дасть! — каже.

Розбôйникъ не сказавъ нѣчого и поѣхавъ дальше.

— Щожь? — думае похрестникъ — я ему нѣчого за его житє не сказавъ. Може вôнъ теперь покаѐ ся. Нинѣ вôнъ якось помякъ и не грозивъ, що вбє. — И закричавъ похрестникъ за розбôйникомъ:

— А всежь треба тобѣ покаяти ся. Вôдъ Бога не втѣчешь.

Розбôйникъ завернувъ коня. Вынявъ нôжъ зъ за пояса, замахнувъ ся на похрестника. Той настрашивъ ся и втѣкъ въ лѣсъ.

Не ставъ его розбôйникъ доганяти, лише сказавъ: — Два разы простивъ я тобѣ, старче, третій разъ не дôстань ся въ мои руки, бо убю.

Такъ вôнъ сказавъ и поѣхавъ.

Вечеромъ пôшовъ похрестникъ головеньки поливати, поглянувъ, одна пустила парости. Яблôнка зъ неѣ росте.

(Конець буде.)

будынки господарски, шкода около 3000 вр. Въ Залѣской въ Ярославскôмъ згорѣла корчма зъ будынками, шкода 1.600 вр. Въ Антоновѣ въ Чортковскôмъ три загороды, шкода около 3000 вр. Въ Радеховцяхъ въ Живецкомъ приходство, вартости 2000 вр. Въ Гнилôй въ Перемышляньщинѣ дворски будынки, шкода 4000 вр. Въ Лавкахъ, въ Станіславôвскôмъ чотири загороды, шкода 4500 вр. Счислѣть тй всѣ шкоды, що огонь наробивъ за кôлька днѣвъ, то будете мати 34.100 вр. То були самй дробни огнѣ, а разомъ кôлька майна пустили они въ дымомъ.

— **Зъ Вѣдня до Берлина** и зъ Берлина до Вѣдня рôвночасно ѣздили послѣдными днями австрійски и пруски офіцеры, щобы переконати ся, хто скорше приѣде. Австрійски офіцеры приѣхали до Берлина о 10 годинъ и чверть скорше, якъ пруски до Вѣдня.

— **Дивна пригода** лучила ся минувшого четверга рано на англійскôмъ шляху зелѣзничôмъ въ Курнесъ. Зъ Ліндаль до Ульверстонъ переѣздивъ поѣздъ товаровый, коли наразъ пôдъ нимъ запавъ ся насыпъ зелѣзничій. Машинистъ почувъ ще передъ тымъ наче якійсь гамôръ въ земли и на стôлько бувъ притомный, що пустивъ пару въ противный бôкъ а самъ вôскочивъ зъ машины. Та ледви ступивъ на земли, ажъ ту передъ нимъ розступила ся земля и льокомотива злетѣла на пять сяжнѣвъ въ низъ. Сейчасъ закликали робôтникôвъ, абы добули льокомотиву. По полудни зачала земля знову обсувати ся, робôтники ледви утекли, а пропасть зробила ся знову глубша о пять сяжнѣвъ; а далѣ й щезла льокомотива, только гукъ пошовъ вôдъ паданя еѣ. Дежь она опинила ся? Въ копальни. На тôмъ мѣсци въ земли була колись копальня и еѣ давно вже покинули. Отожь тамъ и пропала льокомотива. Шины погнули ся та помотали ся надъ пропастію.

Всячина

— **Слѣды рѣкъ на мѣсяци.** Французска газета Figaro подала була недавно тому вѣсть, що директоръ праскои звѣздарнѣ проф. дръ Вайнекъ выкрывъ пôдчасъ своихъ найновѣйшихъ розслѣдовъ поверхнѣ мѣсяця — рѣки, що отже на мѣсяци есть ще вода. Вѣсть та показалась неправдива. Директоръ Вайнекъ лагодить теперь велику працю о мѣсяци и длятого студіювавъ дуже пильно всѣ фотоґрафіи мѣсяця, зроблени найбôльшимъ на цѣлôмъ свѣтѣ телескопомъ въ звѣздарни Ляйкъ на горѣ Гамільтонъ въ Каліфорнии. На тыхъ фотоґрафіяхъ знайшовъ вôнъ дуже довги покручени заглубленя въ поверхни мѣсяця, котри суть досыть мѣлки и вузки, та мѣсцями дѣлять ся и зовсѣмъ пригадують русла нашихъ рѣкъ на земли, коли они повысыхають. Дръ Вайнекъ догадуесь, що то суть дѣйстно русла рѣкъ, яки були колись на мѣсяци, коли вôнъ знаходивъ ся ще въ такомъ станѣ, въ якôмъ знаходить ся нинѣ наша земля.

— **Затоплена армата.** Кôлька днѣвъ тому назадъ стала ся въ пристани въ Христіянии въ Норвеґіи така пригода: Норвеґске міністерство войны замовило було въ фабрицѣ Круппа въ Ессенъ въ Нѣмеччинѣ одну армату великого калібру. Круппъ вôдставивъ еѣ въ своимъ часѣ, а коли еѣ привезли кораблемъ до Христіянії и тамъ мали вынести на берѣгъ, упала армата въ море и щезла безъ слѣду. Море въ пристани есть на 5 сяжнѣвъ глубоке а дно его покрыте грубою верствою намулу. Пущено заразъ на дно моря нуркôвъ, але тй не могли вôдшукати пушки; знайшли лишь слѣдъ, де она запала въ намулъ. Шукали вôдтакъ въ намулѣ зелѣзными дручками на 11 стôпъ довгими, але зъ пушки анѣ слѣду. Пушка та коштувала 250.000 коронъ.

— **Славный дурисвѣтъ Самошкей** давъ знову о собѣ знати. Мало хто вже пригадае собѣ того дурисвѣта. Бувъ то угорскій студентъ медицины, котрого засудили були за якусь провину на 6 мѣсяцѣвъ вязницѣ. Вôнъ утѣкъ зъ Будапешту до Мегадіѣ, тамъ обôгравъ и обтуманивъ купелевыхъ гостей на велику суму, представляючись имъ за якогось графа. Вырынувъ вôдтакъ въ Парижи, де гравъ ролю великого пана та заложивъ у себе дôмъ гры, въ котрôмъ сходили ся найбôльшй богачѣ и достойники. Тутъ устроювавъ вôнъ также балѣ на добродѣйни цѣли, на котрыхъ збиравъ по кôлькадесять тысячѣвъ. Опôсля перенѣсъ ся до Лондону, де оженивъ ся зъ якоюсь дуже богатою Анґлійкою, котра умерла (кажуть, що Самошкей еѣ отроивъ) и лишила ему маетокъ. Вôнъ поѣхавъ до Америки и тамъ въ друге оженивъ ся зъ богатою Американкою и ставъ такъ міліонеромъ, лишь не мавъ ще грошей въ своихъ рукахъ. Опôсля вернувъ знову до Европы и волочивъ ся по Испаніи, Франціи, Нѣмеччинѣ и Италіи та всюды выгуманювавъ грошѣ. Полиція всѣхъ краѣвъ слѣдила пильно за нимъ, але не могла достати его въ свои руки, а хочь и прихопила разъ въ Тироли, то вôнъ вырвавъ ся ѣй зъ рукъ. Ажь наконець зловлено его у Вѣдни, засуджено на кôлька лѣтъ вязницѣ и вôдставлено вôдтакъ на Угорщину. Вôдъ того часу не було нѣчого чувати про него. Ажь ось недавно тому выбралась була депутація угорска до Турину, абы тамъ Кошутови поґратулювати до его 90 тыхъ уродинъ. Депутація мала тамъ фотоґрафувати ся у фотоґрафа, котрого привезла зъ собою. Тому однакожь спротивилась мѣсцева фотоґрафка Амброцетті и зъ того пôшла суперечка, котру полагодивъ якійсь еѣ знакомый, котрый опôсля представивъ ся декотрымъ членамъ депутаціѣ яко ґр. Вечей и давъ ся разомъ зъ ними фотоґрафувати. Ажь потомъ показало ся, що той ґр. Вечей то славный дурисвѣтъ — Самошкей, та зробивъ депутаціи такого збытка, що давъ ся разомъ зъ нею фотоґрафувати. Ґр. Габро Каролій такъ тымъ улютивъ ся, що побивъ всѣ плыты фотоґрафічни, и зажадавъ ще помочи туриньскои поліціѣ противъ того дурисвѣта. Помôчь однакожь показалась непотрѣбна, бо Самошкея не було вже въ Туринѣ.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ засѣвôвъ** у всхôдной Галичинѣ пôсля Rolnik-a: Довгу посуху перервало въ послѣдныхъ днѣхъ кôлька дрôбныхъ дощѣвъ, котрй однакожь не були достаточни, щобы удѣлити земли потрѣбнои вогкости. Мимо того, посуха та не наробила тôлько шкоды, кôлько можна було сподѣвати ся по острôмъ еѣ характерѣ. Лишь деиеде спека обнизила вартôсть декотрыхъ родôвъ збôжа. Особливо показалось то на гречцѣ, котра стратила на скôлькости и якости. Горохъ и насѣнна конюшина также трохи потерпѣли. — Бараболь не зачали ще копати, сподѣвають ся загально доброи збôрки; вѣсти, що бараболя гние, стають чимъ разъ рѣдши. Станъ озимыхъ засѣвôвъ есть въ загалѣ добрый; жито и пшениця добре посходили, рѣпакъ переважно добрый. Станъ засѣвôвъ и плодôвъ польныхъ, представлялесь въ поодинокыхъ повѣтахъ такъ:

Въ бобрецкôмъ повѣтѣ проса добри, выка и горохъ такъ само; бôбъ и бобикъ знамениті. Жито и пшеницю кôнчать сѣяти. — Въ бродскôмъ дало просо 12 до 14 кôрцѣвъ зъ морґа, хмѣль по 2 сотнары, гречка по 8 кôрцѣвъ; бараболѣ псують ся. Дворы обсѣяли, селяне чекають на дощь. — Въ бережаньскôмъ бобику 8 до 9 кôпъ зъ морґа, гречки 8 до 9 кôпъ, конюшина, рѣпакъ и кукурудза середни; засѣвы майже покончили ся. — Въ бучацкôмъ конюшина слаба, кукурудза и бараболѣ добрй; жито скôнчили сѣяти, пшеницю въ половинѣ. — Въ чортковскôмъ просо дае 6 до 8 сотнарôвъ зъ морґа, бôбъ и бобикъ 8 до 10, гречка 5 до 6; конюшина, рѣпакъ, кукурудза и бараболѣ добрй. Засѣвы покôнчени. — Въ городецкôмъ проса 5 кôпъ зъ морґа, бобу 7 кôпъ, бобику 8, гречки 5 кôпъ; бараболѣ добрй, засѣвы сповнили ся. — Въ каменецкôмъ бобикъ давъ 10 до 12 кôрцѣвъ; конюшина дуже красна, кукурудза добра; засѣвы по бôльшôй части скôнчили ся. — Въ коломыйскôмъ конюшина слаба, рѣпакъ, кукурудза, бараболѣ середни. — Въ косôвскôмъ дае бôбъ 10 до 12 кôпъ зъ морґа по пôвъ кôрця добрдного зерна; конюшина добра, отава красна, кукурудза дуже красна.— Въ львôвскôмъ конюшина и бараболѣ добрй, кукурудза дуже добра.

Въ рогатиньскôмъ просо выдало красно, бôбъ и бобикъ слабо; гречка рання лѣпша, пôзнѣйша слабша, дае 3 до 5 кôпъ зъ морґа.— Въ перемышляньскôмъ просо середне, бобикъ слабый, гречку спалило зовсѣмъ, конюшина и рѣпакъ добрй, кукурудза середна; бараболѣ гниють. — Въ станіславôвскôмъ гречка дае 8 кôпъ; бараболѣ дуже добрй; просо дало по 800 кільо зъ морґа, бôбъ по 700 кільо; рѣпакъ розвивае ся красно. Засѣвы красно посходили. — Въ снятиньскôмъ конюшина выдала дуже лихо, кукурудза зла, бараболѣ добрй; просо дало 3 до 4 сотнары зъ морґа, бôбъ 6 до 10, гречка 5 до 7. — Въ тернопôльскôмъ выдае просо 6 до 8 кôпъ, бôбъ 6 до 9, хмѣль добрый. Кукурудза и бараболѣ добрй. — Въ теребовельскôмъ выдало просо по 6 кôпъ по 100 кільо, гречка по 6 кôпъ; кукурудза дуже середна, бараболѣ добрй. — Въ жовківскôмъ бараболѣ гниють, копати ще не начинають; конюшина добра; гречка дае 8 кôпъ по 80 кільо. Засѣяне збôже не зовсѣмъ покôльчило ся.

Въ перемыскôмъ гречку посуха спалила, треба було скосити на пашу, конюшина дуже слаба, бараболѣ гниють. — Въ стрыйскôмъ конюшина и рѣпаки були добрй, кукурудза и бараболя дуже добрй. — Въ самбôрскôмъ бôбъ дае 600 кільо зъ морґа, конюшина, рѣпакъ и бараболѣ добрй, кукурудза дуже добра.

Телеграмы.

Вѣдень 5 жовтня. Въ комісіи для закона карного вôдбуло ся вчера голосоване надъ § 1.; ухвалено 9 голосами противъ 7 задержати кару смерти. Внесене щобы слово Zuchthaus (дôмъ поправы) замѣнити на Kerker (вязницю) вôдкинено.

Будапештъ 5 жовтня. Вôдъ пôвночи до 6 год. вечеромъ вчера занедужало на холеру 26 людей, а померло 11.

Букарештъ 5 жовтня. Въ Унґені и при устю Прута заведено 11-дневну карантану. Всѣ кораблѣ, прибуваючй зъ россійскихъ портôвъ зъ Чорного моря и зъ азійскои Туреччины, мусять въ Суличѣ вôдбувати 11-дневну карантану. Въ Бурдужені заведено вôдъ Буковины 5-дневну карантану.

Бѣлградъ 5 жовтня. Заказано привозити товары зъ Угорщины до Сербіѣ, а всѣ подорожнй на кораблѣхъ на Саві и Дунаю мусять пôддавати ся оглядинамъ лѣкарскимъ. — Въ правительственныхъ кругахъ говорять, що неправдою есть, будьто бы въ Сербіи появили ся ватаги гайдукôвъ.

Курсъ львôвскій

зъ дня 4 жовтня 1892.

	платять вр.	платять кр.	жадають вр.	жадають кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 вр.	336	—	340	—
Банку кред. гал. по 200 вр.	—	—	215	—
2. Листы заставни за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	100	85	101	55
„ „ 5% вылъос. въ 10% прем.	107	60	108	30
„ „ 4½% льос. въ 50 лѣт.	98	15	98	85
Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт.	98	50	99	20
Тов. кред. 4% I еміс.	95	70	96	40
„ „ 4% льос. въ 41½ лѣт.	94	70	95	40
„ „ 4½% льос. въ 52 лѣт.	99	60	100	30
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	94	—	94	70
3. Листы довжнй за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2½%	52	50	55	50
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґи за 100 зр.				
Индемніз. гал. 5%	104	60	105	30
Гал. фонд. проп. 4%	94	—	94	70
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	—	—	—	—
„ „ „ 5% II „	101	30	102	—
Позич. кр. въ р. 1873 по 6%	103	50	—	—
„ „ „ „ 1883 по 4½%	97	60	98	30
„ „ „ „ 1891 по 4%	91	30	92	—
5. Льосы				
Мѣста Кракова	22	75	24	75
„ Станіслава	29	50	32	50
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17	25	17	75
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	11	60	12	—
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	66	5	76
Рубель паперовый	1	19.30	1	21.30
100 марокъ нѣмецкихъ	58	50	59	—

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Краховецкі

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСЯКІ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадноѝ провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

4½% листы гіпотечнѝ.	**4%** пожичку пропінацийну галицку.
5% листы гіпотечнѝ преміованѝ.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнѝ безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскѝ Облигаціи индемнизаційнѝ,

котрѝ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купує и продає по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймає вôдъ Вп. купуючихъ **всякѝ выльосованѝ, а вже платнѝ мѣсцевѝ** паперы цѣннѝ, якъ **также купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевѝ** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить. 2

Велика 50 кр. льотерія. | Послѣдный мѣсяць.

Головна выграна

75.000 злр.

Льосôвъ по 50 кр.

можна набути въ домахъ банковыхъ

М. Йонаша, — Авґуста Шеленберґа, Сокаля & Лілієна.

89

Хто хоче купити

колдры, доброи домашнои роботы, або **матерацы,** то найлѣпшѝ може собѣ выбрати въ спеціяльнôмъ складѣ и роботни постелѣ пôдъ фірмою

ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ

Львôвъ ул. Коперника ч. 7.

Великій выбôръ **коцôвъ и хôдникôвъ.**

Цѣны безконкуренційнѝ найнизшѝ.

Цѣнники даромъ и франко.

86 (Львôвъ, Импреса)

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовѝ и господарскѝ обявы обширно и предметово.** Всежъ при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѝ на насъ накладає побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зостає **незмѣнена,** така якъ доси, бо мы намагаємо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатѝ змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выдане

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтмілера

у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. [illegible], пôдъ зарядомъ В. И. Вебера